

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Economic

اقتصادی

بازتایپ از: لاله هوادار (سازمان انقلابی افغانستان)

۱۵ می ۲۰۱۲

نیروی کار به عنوان یک کالا، ارزش و ارزش مصرف آن

نیروی کار، حاصل تراکم و مجموع توانائی های جسمی و روانی انسان است که در تولید ثروت آن را به کار می برد. در هر جامعه، نیروی کار عنصر اساسی تولید است. ولی با این وجود، نیروی کار فقط در نظام سرمایه داری یعنی وقتی که زحمتکشان از وسائل تولید و اسباب معاش بی بهره باشند، به صورت یک کالا در می آید. در چنین شرایطی تنها چیزی که زحمتکشان می توانند به بازار عرضه نمایند، نیروی کار شان است. نیروی کار، مانند هر کالای دیگر باید ارزش مصرف و ارزش داشته باشد و عملاً هم دارد. ارزش نیروی کار، مانند آنچه در مورد سایر کالا ها دیدیم، از روی زمان کار اجتماعاً لازمی که برای تولید آن صرف شده است، تعیین می شود. توانائی انسان به انجام کار را نیروی کار گویند. این نیروی کار، تنها زمانی که صاحب آن زنده باشد وجود دارد، و یک کارگر برای زنده بودن و برای دوام و بقاء خود نیازمند مقدار معینی وسایل و اسباب معاش است. در نتیجه ارزش نیروی کار، با ارزش اسباب معاشی که کارگر برای گذران خود به آنها احتیاج دارد، تعیین می گردد.

کمیت و کیفیت اسباب ضروری معاش برای کارگر در هر کشور به عوامل چندی بستگی دارد. مانند سطح تکامل و توسعه اقتصادی، شرایطی که تحت آن شرایط طبقه متکی به نیروی کار شکل گرفته است، طول زمانی که طی آن این طبقه در راه مصالح خود مبارزه کرده است و میزان پیروزی این مبارزه.

ارزش نیروی کار متضمن ارزش آندسته از نیازمندی های اجتماعی و فرهنگی طبقه مزبور نیز است که در یک کشور معین و طی دوره تاریخی معینی رشد و تکامل یافته اند. کارل مارکس خاطر نشان می سازد که: "بنابر این بر تعیین ارزش نیروی کار، بر خلاف سایر کالا ها، یک عنصر تاریخی و اخلاقی نیز دخالت دارد."

نیروی کار به وسیله خانواده کارگر پیوسته تهیه و تأمین می گردد. به این دلیل ارزش نیروی کار باید شامل ارزش اسباب معاش لازم برای اعضای خانواده کارگر نیز باشد.

گذشته از همه اینها، کارگر متخصص و مجرب از مادر متولد نمی شود، برای داشتن کاری که با مهارت و تخصص همراه باشد، باید هزینه ای صرف تعلیم کارگر شود. ارزش کار، شامل این هزینه نیز است. به عبارت

دیگر، ارزش نیروی کار، از روی ارزش مایحتاج حیاتی که برای تأمین نیروی جسمی کارگر در یک کشور معین و برای رفع نیازمندی های اجتماعی و فرهنگی او و خانواده اش و جهت کسب شرایط لازم برای کار، مورد نیاز است تعیین می گردد. ارزش نیروی کار که بر حسب پول بیان شده باشد، قیمت نیروی کار است. در نظام سرمایه داری مزد ها، قیمت نیروی کار هستند.

نیروی کار، به عنوان یک کالا دارای یک ارزش مصرف نیز می باشد که عبارت است از قابلیت و استعداد کارگر در طی روند کار، برای ایجاد ارزش که ارزش نیروی کارش بیشتر باشد. این خصوصیت نیروی کار است که سرچشمه ارزش اضافی یعنی آن چیزی است که مورد نظر سرمایه داران می باشد. اکنون ببینیم چگونه ارزش اضافی با مصرف نیروی کار به وجود می آید و چگونه سرمایه دار، خود را به ثروت و مکنت میرساند.

ادامه دارد...

بر گرفته از کتاب علم اقتصاد، نوشته ای: پ نیکی تین